

pa še utegnejo čakati, da bodo papež in kralj, kakor bi morali biti.

Italijansko. Pred tednom se je v navzočnosti kralja in kraljice začel mednarodni zdravniški shod, na katerega je prišlo 6000 udeležnikov. — Blizu Ravene se je poldrugi tisoč kmetskih delavcev spuntal, da so jih morali priti vojaki krotiti, in je pri tem kri tekla.

Francosko. Naš svetli cesar so predsedniku republike, Carnotu, poslali veliki križec reda sv. Stefana, katerega mu je izročil veleposlanik grof Hoyos; temu pa je Carnot izročil red častne légije.

Belgijsko. Na nekem velikem shodu so se nedavno socialisti izrekli za republiko ali ljudovlado, seveda brez kralja, pa tudi brez Boga.

Nemško. Dne 1. aprila je železni Bismarek obhajal svoj 80. rojstveni dan. Častital mu je sam cesar Viljem II. in večina Nemcev; da so pa tudi v Avstriji nekateri tega avstrijskega sovražnika pri tej priliki slavili, to je grdo. Fej vas bodi, izdajice!

Rusko. Rusi imajo veliko vojakov na nemški in avstrijski meji. Da-si so se v zadnjem času precej sprijaznili z Nemčijo in Avstrijo, vendar še hočejo toliko vojakov zanaprej imeti na meji, baje zaradi Poljakov.

Rumunsko. Liberalci v tej deželi hudo rujejo zoper kralja in njegovo vlado. Sicer še nikakor nimajo večine, vendar če se jim posreči kaka ustaja, da bi utegnili kralja napoditi, bodo s tem tudi zapravili samostalnost države.

Bolgarsko. Knez biva sedaj s svojo soprogo v Ebenthalu blizu Dunaja. Govori se, da se bode kmalu vrnil na Bolgarsko, pa za to menda ni kaka tajna sila.

Srbsko. Ministerski predsednik Simič, ki se je dva meseca mudil na tujem, moral je odstopiti in je sedaj novi ministerski predsednik Nikolajevič, torej že drugo ministerstvo, odkar se je Milan vrnil na Srbsko.

Amerika. V severnih zedinjenih državah še so večinoma tovarne zaprte, torej delavci nimajo ne dela, ne jela; in taka se mnogim tamošnjim Slovencem godi. — Predsednik republike Lima je umrl in se je bati ustaje ali vsaj kakega večjega nereda.

Za poduk in kratek čas.

Doktor.

»No, kaj pa bodete vi dobrega povedali?« navorijo prijazno gospod župnik kmeta Kovačiča, ko jim je bil ponižno roko poljubil, kakor se spodobi. »Častivredni, imam še nekaj umrline poravnati.« »O le vstopite, bova kmalu našla. Ste že izvedeli, da bomo imeli še to leto novo mašo?« »A, pri Mesarjevih! Če Bog dá, bodo to res vrli gospod; njih bodo menda kmalu za župnika postavili.« »Jaz pa mislim, da jih bodo še za doktorja bogoslovja napravili«, menijo naposled gospod ter pristavijo: »Zdaj sem pa že našel, če hočete, lahko takoj poravnava.«

Drugi dan so imeli pri Jurčevih kopače. Deseta ura je morala že zdavno minotí, ker je med kopači tudi Klopotačeva Jera, ki je sicer na glasu, da rada pozno prihaja na delo. No, zato je imela drugih lepih lastnostij. Tako je ona n. pr. vedno prva vedela najiminitnejše novice iz cele župnije ter tudi marno skrbelá, da so se dalje raznesle. Seveda se je tu marsikaj pridjalo, marsikaj predrugečilo, kakor je ravno prilika nanesla; pa kdo bi ji to zameril? Človek včasí kaj napačno sliši — ljudje so hoteli vedeti, da je Jera malo gluha — včasí se pa tudi več prav ne spominja. Se ve, da je Jera imela tudi sovražnikov in kdo bi jih ne

imel? in ti so trdili, da ima čudno grd jezik, ki nikomur ne prizanese. — Zdaj je ravno prvi kolek pristavila in k šparonu privezala, potem pa se uprla ob motiko rekoč: »Veste, kaj novega? Mesarjev jo je iz črne šole pobrisal.« »Ni mogoče!« oglesi se na enkrat več glasov, »tega Mesarjev gospod že niso storili.« »Če bolj veste, kakor jaz, naj pa bode. Jaz le povem, kar sem včeraj pri Kovačičevih izvedela. Gospodar je bil pri gospodu župniku, in so mu rekli, da bo Mesarjev za doktorja študiral. Bog ne daj, da bi kaj hudega rekla, saj veste, ni moja navada; pa kar je res, je res: Mesarjevi so se vse preveč ponašali s svojim gospodom. Prav jim bodi!«

»Mesarjev ni več v bogoslovju, on bo doktor«, to je bila zares znamenita novica in Klopotačevka in nekatere pomagalké so že skrbele, da so jo izvedeli po celi župniji; saj jim je pa kop podajala k temu res lepo priliko. Predno je prišla nedelja, vedeli so jo že v treh župnijah. Le o tem se niso zlagali, za kakega doktorja da študira; nekateri so mislili, da bo zdravnik, drugi, jim Klopotačeva Jera na čelu, da bo tak doktor, »ki ljudi dere«. Častno pa moram priznati, da se jih je še precej našlo, ki tej novici niso verjeli in se hudovali nad drznimi jeziki, ki so si izbrali tako nedolžno žrtev.

Naposled izvedeli so žalostno vest tudi Mesarjevi; neka tetica jo je povedala materi Mesarki s solznimi očmi. Mislite si, kako hudo je to uboge stariše zadelo! Vedeli so, da njihov sin tega nikdar ne stori, česar so ga ljudje dolžili; ne, tega se niso bali; a to jih je bolelo, da se sinovo dobro ime tako hudobno omadežuje. Ljudje so namreč marsikaj uganjali, češ, sam od sebe že ni slekel črne suknje.

V tej težavi zateče se uboga, toliko trpinčena mati h gospodu župniku ter jim razodene, kaj ljudje o njenem sinu govorijo. Gospod jo potolažijo meneč, da bo mladi gospod, ki se jako marljivo uči, postal doktor bogoslovja ali sv. pisma, če ga bo veselilo še dalje študirati, ko bo že novo mašo zapel. Sedaj so bili Mesarjevi popolnoma potolaženi, in sčasoma obmolknejo tudi drzni jeziki.

Smešnica. Babica na večer za pečjo resno prerokujejo, da bo jutri gotovo deževalo, ker jih kurja očesa močno srbijo. Pa drugi dan je bil jako lep dan. Zato reče nekdo večer: »Babica, za danes ste nam pa slabo prerokovali.« »Oh, le norca se še delaj iz starih ljudij! Tako se godi, da na stare dni človeka vse zapusti. Zdaj se že več na svoje noge in kurja očesa zanesti ne morem.«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) so se zadnjo soboto odpeljali na Dunaj k zborovanju avstrijskih škofov, katerim predsedujejo kardinal grof Schönborn iz Prage.

(V Vojniku) ima katol. polit. društvo »Edinost« v nedeljo dne 8. aprila t. l. ob 4 uri popoldne pri starem Vrečer-ju svoj letni občni zbor. Na dnevnem redu so razni govori in volitev novega odbora. Vabijo se s tem vsi bližnji in daljni udi in domoljubi na obilno udeležbo.

Odbor.

(Na ptujski gimnaziji) sta dve tretjini slovenskih učencev, pa vendar ne najdeš v gimnazijski knjižnici slovenske knjige. Zastonj zahtevajo takih slov. dijaki. No, Tshanet pa Končnik, par nobile fratrum ali »gliha vkup štriha.«

(Za družbo krščanskih družin) na čast svete družine Nazaretha...